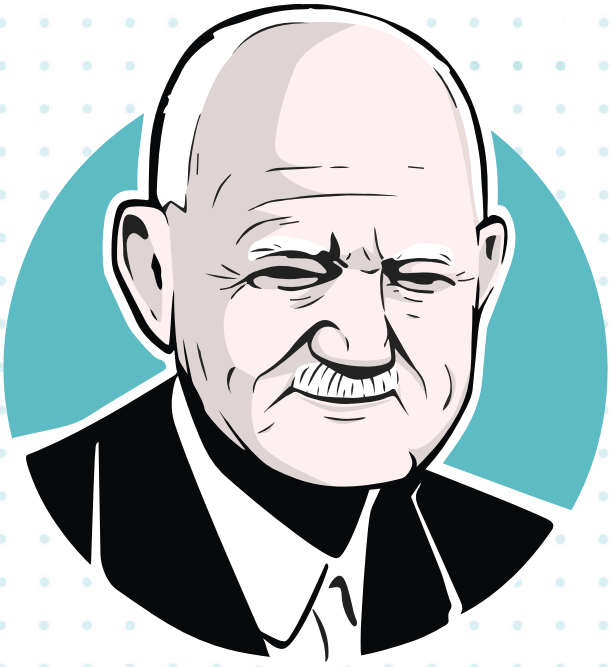

JEG ER KORSFESTET
MED KRISTUS

Elias Aslaksen

TEMA 2

Fornekte seg selv

Til å begynne med, og vanligvis, og til slutt også for de fleste, så har de det med det at mange vanskeligheter og mange hindringer – og den er slik og den er slik, og den har gjort det og den har sakt det og det er så mange vanskeligheter.
Det er ikke sant, det er ikke riktig. Det er rivsruskende galt. Og det står her i dette ordet. Men det er det – en er så overfladisk, og derfor ser en det ikke.

> "En som har overvunnet seg selv, han har overvunnet alt som finnes."
>
> Elias Aslaksen

Det står ikke det om noen vil komme etter meg, da må han greie opp med alle vanskeligheter og alle forhold – da må han fornekte seg selv, står det. Altså, det er et herlig korn. Det finnes bare en vanskelighet under solen, det finnes bare en hindring under solen, det finnes bare et eneste problem og et eneste kompleks, og det er oss selv. Kortere og greiere og enklere kan det ikke bli.

Og derav følger den setningen: at den som har overvunnet seg selv, han har overvunnet alt som finnes. Altså alt sammen består i det. De verste beklager seg over sine vanskeligheter av alle mulige slags og preker om sine sykdommer sent og tidlig, og så om andre mennesker. Den er så vanskelig, og den er så vanskelig, og den har gjort det og den er sånn og den er sånn – og hadde ikke det kommet så hadde det vært bedre med meg. Det er blank løgn altsammen! Når jeg fornekter meg selv når jeg ikke selv kommer til, så er det på livets vei, da er jeg på den trange vei, da har jeg gått gjennom den trange porten og så har jeg kommet inn på den smale veien, og der har jeg så mye plass som jeg bare har bruk for, på en veldig smal vei. Og der er det så fordelaktig, der er det så trivelig, Da har jeg jo blitt kvitt alt det jeg drasser på og eier og skal ta vare på og forsvare og så videre.

Der finnes ikke problemer, der finnes ikke komplekser, der er det ingen vanskeligheter og ikke noe innviklet av noe slags. Og så tenk alt en er kvitt, og så alt det som en ikke er blitt kvitt, det er det som gjør galskapen. For eksempel alle de pengene som jeg ikke har bruk for - bare problemer og vanskeligheter, hver gang en skal gi i kollekten, og hva det er for noen ting, så er det vanskeligheter. Og så er det den æren en skal ta vare på, ja, omtrent alle sammen, praktisk talt alle troende og de fleste av vennene, de er interessert i hva folk synes om dem og tenker om dem, og derfor kan de ikke avlegge sitt vitnesbyrd mange ganger også. De lurer på hva de vil synes da. Og derfor kan de ikke omvende seg til Gud, da lurer de på hva slektningene og kameratene synes da.

> "Når jeg fornekter meg selv når jeg ikke selv kommer til, så er det på livets vei, da er jeg på den trange vei..."
>
> Elias Aslaksen

Hver enkelt av oss som menneske er spenna gærne, og det er hele vanskeligheten. I dybde og vidde og bredde og der er det ingenting glemt. Det er den eneste vanskelighet under solen.
Meg selv, det er min vilje, det er min lyst, min smak, alt hva jeg synes og mener, det er meg selv. Jeg fornekter det og så av hele mitt hjerte følger Guds ord, da er jeg kommet gjennom den trange porten og kommet inn på den smale veien, og der er det så trivelig. Der stortrives man

Elias Aslaksen
Fra en tale holdt i 1973

< Hør på talen.

Spørsmål & Notater

I talen «Fornekte seg selv» sier Aslaksen at de ytre forholdene ikke er vanskeligheter, men at vanskeligheten ligger hos meg selv. Alle kan møte ting i livet som oppleves veldig tunge. Hvorfor sier Aslaksen at det likevel er så trivelig på den smale vei?

Jeg er korsfestet med Kristus...

«Jeg er korsfestet med Kristus, jeg lever ikke lenger selv .... » Gal. 2, 20.

Dette er det sentrale ord for oppnåelse av hvile i Gud. Hvis vi tror dette ord, hvilket jo dessverre er høyst ualminnelig, sier dette seg selv ifølge selve ordlyden. Men det er nettopp denne man i alminnelighet ikke tror. Man bortforklarer den istedenfor å tro den, og derved bortforklarer man sin egen herlige frelse fra all elendigheten, og utelukker seg selv fra hvilen i Gud, den som noen skal komme inn til! Måtte du som leser disse linjer, bli en av disse «noen»!

"All uroen ligger i det gamle menneske."

Elias Aslaksen

Hvorfor ikke heller gå inn til hvilen, enn å vedbli å være i all denne onde og fortredelige uro, i all denne unødige, selvforskyldte (p. gr. a. vantro) pine og plage?

Sannheten er enfoldig og liketil og krystall-klar: All uroen ligger i det gamle menneske. Når dette ved levende tro på Ordet, Rom. 6, 6, virkelig blir korsfestet med Kristus, og avlagt, Efes. 4, 22, så opphører derved natturnødvendig all uroen, og den motsvarende hvile inntreder.

Intet er i så måte mere betegnende enn å bruke som forbilde på denne dype hemmelighet det kjente uttrykk ved dødsannonser: «N. N. er gått inn til hvilen». Nemlig ved å avgå ved døden! Se nå ovenanførte Gal. 2. 20. — Og Rom. 6, 7. —

Det, p. gr. a. vantro, så hemmelighetsfulle og så ukjente, er nemlig at det ved levende tro på Ordet går an å dø mens man ennå lever i dette legeme, dø fra synden, og dermed fra all denne mangfoldige uro i hjerte og sinn, mens kroppen arbeider under forkrenkelighetens trelldom. Disse 2 ting hører nemlig ikke med rette sammen. Ordet kløver og skiller ad. — Den ene delen utskilles nå! Den andre delen er det også vårt håp snart å bli kvitt for evig! Halleluja!

Det største som kan hende et menneske her i utlendigheten, er om det i sannhet kan sies om det, mens det ennå bærer dette dødens legeme, at det er gått inn til hvilen.

Elias Aslaksen
"Skjulte Skatter" mai 1965

"Det største som kan hende et menneske her i utlendigheten, er om det i sannhet kan sies om det, mens det ennå bærer dette dødens legeme, at det er gått inn til hvilen."

Elias Aslaksen

< Hør på en audiofil av artikkelen.

Spørsmål & Notater

I stykket «Jeg er korsfestet med Kristus» skriver Aslaksen om «å gå inn til hvilen». Hvordan ville du forklare dette for en annen person?

"...jeg lever ikke lenger selv...." // Galater 2,20

For et mirakel det må være skjedd, når man i sannhet kan skrive slik mens man ennu lever her i denne verden!? — — —
Hvorledes kan jeg da fremdeles synde, når jeg ikke lenger lever selv? Hvorledes kan jeg bli vred, fornærmet, bitter, misfornøyd, utakknemlig, få imot noen, stjele, lyve, bli bekymret, være forfengelig og pyntesyk, trette, diskutere, bli motløs, bli ærekrenket, være æresyk eller stolt eller pengekjær, eller skryte av meg selv?
Ja, svar meg på det!? Hvorledes kan den som i det hele tatt ikke lever selv mere, gjøre noe fortred? Et menneske synder sålenge det lever selv!!! Hvorledes kan jeg kreve noe lenger for meg selv, når jeg selv ikke lenger lever?

Vil jeg ikke oppgi alt og dø med Kristus, da er jeg nødt til å fortsette med å gjøre synd.

"Vil jeg ikke oppgi alt og dø med Kristus, da er jeg nødt til å fortsette med å gjøre synd."

Elias Aslaksen

"Han kan ikke synde, fordi han er født av Gud" er det samme som: han kan ikke synde, fordi han er død med Kristus = fordi han ikke lenger lever selv. 1. Joh. 3, 9.
Hvorledes kan jeg la være å elske når Kristus lever i meg? Gal. 2, 20. Hvorledes kan jeg gjøre urettferdighet når Kristus lever i meg?
Kristus og bevisst synd kan ikke samtidig være i meg! Er Kristus i meg, da er synden utenfor mitt hjerte. Er synden i mitt hjerte, da er Kristus utenfor. — Just derfor kan han stå utenfor hjertedøren til omvendte mennesker å banke på, slik som det står skrevet i Åp. 3, 20.
Dessverre fortsetter de aller fleste å leve selv, for det er jo vitterlig at de aller fleste kan gjøre både denne og hin synd, gang på gang, ja til og med de groveste synder, f. eks. å lyve, eller å ha imot noen!
Hvorledes kan jeg holde på med å forsvare meg selv og mitt eget, å rettferdiggjøre meg selv når jeg er død?
Hvorledes kan man være selvisk når man ikke lenger lever selv? Hvorledes kan man være levende interessert i husgeråd, klær og pene farver når man er død? Og hvilken interesse kan den avdøde ha av hva menneskene sier om ham, eller synes om ham??? Ja, svar meg på det! —
Og hvilken smerte kan det bringe meg når noen foruretter meg i det jordiske når jeg selv er avdød fra dette? Og hvilken stor glede kan det bringe den avdøde at det fremdeles kommer mange innbetalinger i hans navn? Ja, si meg det!
Ingen kan med rette si at han ikke mere har noen egenvilje, men det kan ved Guds store nåde bli slik at det kan se ut som om man ingen har. — Hvorledes kan jeg elske de ting som er i verden, når jeg er avdød fra den?
Det står i en sang: "jeg vil ei mer" = ikke lenger leve selv. Er dette sant for ditt vedkommende?
I alminnelighet vil man jo en hel del!!!
Den avdøde — en som ikke lever lenger selv — han har intet mere å tape, for han har jo i sannhet gått ifra alt, (avgått ved døden).
Men den som lever selv, har meget å verne om. Han kan komme ut for mange uhell, og lide meget tap, og bli adskillig plaget av sine medmennesker. Men disse plager dessverre ikke livet av ham, slik som man ofte påstår. Han har dog anledning til å miste det frivillig. — Og da ville det store under, eller mirakel skje at han ble kvitt alle sine unødige sorger og plager!!! — Vidunderlig! Så ble det bare vinning alt sammen, både likt og ulikt! —
". . . forat vi skal avdø . . ." 1. Pet. 2, 24. ". . . vi som er avdød." Rom. 6, 2. Hvis vi er død med Kristus, hvorfor da behandle oss "som om vi levde i verden"? Kol. 2, 20.

Skulle du ha hørt på maken???
Nå må vi spørre: Hva skal det til forat denne ubeskrivelig herlige tilstand i sannhet kan nåes? To ting:

I at man virkelig vil avdø fra seg selv og alt sitt eget.
II Levende, personlig tilegnet tro på at vi døde med Kristus, da han døde på Golgata kors.
I At man vil dette, gjør at man kan tro.
II Og at man tror, gjør det til virkelighet.

Elias Aslaksen
"Skjulte Skatter" februar 1963

< **Hør på en audiofil av artikkelen.**

Spørsmål & Notater

I stykket «... jeg lever ikke lenger selv ...» skriver Aslaksen: «Er Kristus i meg, da er synden utenfor mitt hjerte. Er synden i mitt hjerte, da er Kristus utenfor.» Kan du si at Kristus lever i deg når du blir fristet? Hvorfor?

Oppgi alt

Og den som ikke bærer sitt kors og følger etter meg – altså bære det korset som jeg selv skal nagles til, altså hjelpe til, enfoldig sagt, med sin egen korsfestelse. Jeg skal nå korsfestes med Kristus. Og så skal jeg hjelpe til selv. Jeg skal ville det forferdelig gjerne selv.

Den som ikke bærer sitt kors og følger etter meg kan ikke være min disippel. Nå har han sagt det to ganger. Og så kommer det vers 33: Således kan da ingen av eder være min disippel. Det er altså hans innbydelse til å bli opptatt til hans skole, etter at vi har blitt omvendt.

"Den som ikke bærer sitt kors og følger etter meg kan ikke være min disippel"

"Det er altså hans innbydelse til å bli opptatt til hans skole, etter at vi har blitt omvendt."

Elias Aslaksen

Tredje gang – og dermed er det hele sagt. Her står det helt annerledes, fullstendig annerledes, og tar med resten: Således kan da ingen av eder – det var de som var kommet til han og fulgte han – være min disippel, eller elev, eller bli opptatt til hans skole – uten at han oppgir alt det han eier. A L T. Alt det han eier

Elias Aslaksen
Fra en tale holdt i 1973

< Hør på talen.

Spørsmål & Notater

Hva er betingelsen for å bli en lærling av Jesus – og hva vil det si?

Å ta sitt kors opp...

... og å bære sitt kors, dvs. å hjelpe til med sin egen korsfestelse. Mitt kors, det er alt og alle som krysser min vilje, min menneskelige vilje, kjødets vilje.

"Hvis jeg ikke tar mitt kors opp, da er jeg ikke Kristus verd!"

Elias Aslaksen

Hvis jeg ikke tar mitt kors opp, da er jeg ikke Kristus verd! Og slik er det med mange troende. Ja, de vandrer, sier Paulus, som fiender av Kristi kors, dvs. av det kors de skulle ta opp, og som deres egenvilje skulle nagles til.
I Gal. 5, 24 finner vi denne dødsens alvorlige sannhet: "De som hører Kristus Jesus til, har korsfestet kjødet med dets lyster og begjæringer." De som ikke har gjort dette, og fortsetter dermed, hører ham altså ikke til! De er ikke hans disipler!

Det herligste av alt var at Jesus frivillig lot seg korsfeste, og til og med hjalp til med det! Det nest herligste er når et menneske frivillig lar seg korsfeste med ham, ved tro og ved troens lydighet, og ved daglig å vandre som en ekte venn av de kors hvortil ens egenvilje skal nagles.
Dette var for den herlige apostel Paulus det eneste han ville rose seg av, og det aller største han visste! Og hans liv og lære viser dette tydelig!
Det var altså ikke bare at han var begeistret for denne fullkomne teori! Nei, han levde det fullt ut, og formante til å følge ham etter! La oss gjøre dette fullt ut, mine elskede venner!

Hør hva han sier: "Jeg er korsfestet med Kristus, jeg lever ikke lenger selv . ." Gal. 2, 20. Og: "Det være langt fra meg å rose meg uten av vår Herre Jesu Kristi kors, for ved det er verden blitt korsfestet for meg og jeg for verden." Gal. 6, 14.
Det var altså for ham det største av alt, det herligste av alt, det virkningsfulleste av alt, og hemmeligheten til den aller største lykke et menneske kan oppnå her i utlendigheten!
"Skje ikke min vilje, men din!" Det er og blir alle vårt livs dager hovedsaken, ja selve saken! Det er egentlig overhodet ingen annen sak! Luk. 11, 2: "Skje din vilje, som i himmelen så og på jorden!" Der går det nøyaktig og lynsnart for seg!
Og da sier det seg selv at vi må komme til dette: lynsnart å oppgi og korsfeste vår egen vilje, ellers kan jo ikke Guds vilje skje på jorden slik som den skjer i himmelen! —
Men hvem har vel så høyt et mål, og en slik tro??? —
Og om vi ikke har hatt det, så la oss våkne opp for alvor nå, så vi kan få dette mål, og en levende tro på ved Guds overmåte kraftige bistand å nå det! Det skje!

"Skje ikke min vilje, men din!" Det er og blir alle vårt livs dager hovedsaken, ja selve saken!"

Elias Aslaksen

Eders over all åndelig søvn dypt bedrøvede broder,

Elias Aslaksen
"Skjulte Skatter" februar 1970

< Hør på en audiofil av artikkelen.

Spørsmål & Notater

Hvis du kunne stille Aslaksen et spørsmål etter å ha lest artikkelen «Å ta sitt kors opp», hva ville det være?

De to store mål i den kristnes liv.

I. Alltid seier over all bevisst synd.
At Kristus døde for våre synder, det gir oss syndenes forlatelse når vi tror dette, og når vi selv tilgir, av hjertet, alle våre skyldnere.
Seier over all bevisst synd får vi også ved tro, nemlig ved å tro at vårt gamle menneske ble korsfestet med Kristus. Rom. 6, 6, eller som det uttrykkes i Gal. 2, 20:
"Jeg er korsfestet med Kristus ..."
I og ved denne tro avdør vi fra å synde, fra all bevisst synd, slik at vi — istedenfor å forsynde oss — blir stående som seierherre i enhver fristelse.
Hvor herlig således alltid å kunne leve med en god samvittighet overfor Gud og mennesker! — — —
Paulus skriver: "Gud være takk, som alltid lar oss vinne seier i Kristus ... " 2. Kor. 2, 14.
Men dessverre har de fleste absolutt ikke nådd dette foreløbige, herlige mål i sitt liv.

Og dette har sine to bestemte, gode grunner:
I. Man vil simpelthen ikke oppgi alt sitt eget og dø med Kristus, og dermed bortfaller muligheten for å nå dette herlige seiersliv.
II. Man tror absolutt ikke at man er korsfestet med ham, og kan heller ikke komme til å tro det all den tid man ikke i det hele tatt vil oppgi alt sitt eget. Gud gir oss ikke tro til noe vi selv ikke vil være med på.

Hvis man virkelig i sannhet vil gå veien etter i Jesu fotspor, da får man også tro til å gå den. Ære være Gud!

> "Hvis man virkelig i sannhet vil gå veien etter i Jesu fotspor, da får man også tro til å gå den."

II. Ved tiltagende livsens lys, avdekning og avlegning av ubevisst synd: vekst i det gode.
Dette er igjen det samme som tiltagende forvandling i vårt indre, og det samme som tiltagende delaktiggjørelse i guddommelig natur.
Her er det for oss ikke noe avgrenset mål, men så å si ubegrensede muligheter. Målet blir da: Mest mulig vekst og forvandling!
Av samme grunn blir det da alle Åndens frukter og alle Kristi dyder i størst mulig utstrekning og dybde som til enhver tid har levende interesse.

"Vi tror, derfor taler vi", sier Paulus. Vi taler om det vi tror. Når man da i det hele tatt ikke taler om dette, har dette sin bestemte grunn: man tror ikke på det. —
Både om I og II er det å si: her nytter det ikke med ønsker og drømmer, ei heller med noen mere eller mindre matte forsøk. Nei — det nytter absolutt ikke! Det eneste som duger, som virker, er levende tro på Guds og Kristi verk, og på Ordet som særdeles tydelig, bestemt og avgjort taler om dette, ja som nesten ikke taler om noe annet. — Les, tenk og tro!

Elias Aslaksen
"Skjulte Skatter" november 1957

< Hør på en audiofil av artikkelen.

Spørsmål & Notater

Skriv opp alle formaningene som Aslaksen skriver i stykket «De to store mål i den kristnes liv». Er det en av disse som taler spesielt til deg?

Les, TENK og TRO

Elias Aslaksen

// Her kan du klippe ut og henge plakaten opp.

// Her kan du klippe ut og henge plakaten opp.

DETTE HEFTET TILHØRER

COPYRIGHT TIL ARBEIDSHEFTET LIGGER HOS
BCC ONLINE © 2020
STYKKENE ER HENTET FRA © STIFTELSEN SKJULTE SKATTERS FORLAG
TALEUTDRAG ER HENTET FRA BMM, HVOR HELE TALEN ER TILGJENGELIG